

Evaluering av “Entertainment and information at the bus stop”

By Ivica Milanovic, Eivind Bergstøl, Roni Hercz, Usman Mohamed, Kristian Sporsheim

Gjennomgang av teksten med noen umiddelbare kommentarer

Mer informasjon på bussholdeplasser etc er noe vi alle har ønsket fra tid til annen. Dette er et konsept som langt på vei kan gjøre det lettere å stå og vente på kollektivtransport i Oslo. Senest torsdag opplevde vi strømstans på Majorstuen. Det stod flere trikker i Bogstadveien som ikke kunne kjøre. På veien opp fra Parkveien møtte man flere personer som stod på trikkestoppe og lurte på hvor i all verden den ble av. Flere informerte de ventende om at trikken stod og at de måtte belage seg på å slå følge oppover mot Majorstuen. Et informasjonssystem som forteller reisende om slike hendelser er helt klart viktig å få på plass.

Det virker som om gruppen har tenkt mye på dette, spesielt siden de ønsker å knytte dette opp mot en masteroppgave som de holder på med eller er i startgropen av.

Innledningsvis fokuserer oppgaven mye på dette med ventetid. Hva folk bruker tiden sin på mens de venter på f. eks trikken. Dette virker som kjernen i problemstillingen; underholdning eller informasjonsstrøm mens man kjeder seg og venter på kollektivtransporten. For å få informasjon om hva folk bedriver på bussholdeplasser har gruppen observert diverse buss- og trikkestopp. Gruppen har også gjort noen dybdeintervju og har også hatt en spørreundersøkelse på internett. De viser til undersøkelser bl.a. i Japan hvor økt bruk av kollektivtransport følger kundens opplevelse av tilbudet. Derfor bør tilbudet til de reisene være bedre og mer komfortabelt. Det levner ingen tvil om at det er tilfellet.

Problemstillingen er meget reell for mange mennesker daglig i Oslo. Men en av de diskusjonene opplevde var valget av målgruppe: “Vi vil først og fremst fokusere på de som reiser daglig [...]”. Flere av oss reiser ikke daglig og aner ikke når trikken går. Vi er derfor konstant på søk etter tidspunkter og ikke minst destinasjoner. De som reiser daglig benytter trolig mindre tid og stress på å finne og ikke minst beregne når trikken kommer. Denne gruppen mennesker benytter også trolig minst tid på holdeplassen av gangen, da de ikke føler at de trenger å være så tidlig ute. Det ville derfor være nærliggende å tenke at det er de som reiser minst med kollektivtransport som trenger dette systemet mest. Denne diskusjonen skal vi komme tilbake til.

Opgaven har en meget fin del som omhandler metode og en meget utfyllende forklaring til valg av spørsmål i spørreundersøkelsen. Vi hadde likevel noen umiddelbare tanker:

Fase1: Smart tenkt å forsøke å benytte mobiltelefon til kommunikasjon mot reisende. Kanskje spesielt smart hvis man skal tjene penger på produktet. Mange benytter mobiltelefon, så hvorfor ikke ha dem som målgruppe?

Fase2: Kun de kvantitative resultatene av internettundersøkelsen foreligger. Ingen forklaring på hva dette innebærer.

Fase3: "Innsamling av informasjon" omhandler stort sett tanker rundt utviklingen og presentasjonen av spørreundersøkelsen på nett. Hvilke tanker som var rundt valg av spørsmål og arbeidet som var lagt ned i utformingen. Et problem vi opplever er at gruppen i denne delen av oppgaven "røper" formålet sitt. De anser bruken av internettbasert spørreundersøkelse som uproblematisk, fordi målgruppen er mobiltelefonbrukere på holdeplasser uansett og følgelig mobilbrukere er opplyste og tekniske og derfor vil de benytte spørreundersøkelsen. Vi føler at dette er en uforholdsmessig avgrensning av kollektivbrukere. Kanskje det ikke er trafikkinformasjon men messTV som skal surre på skjermene i Brugata og ikke trafikk- og rutetidsinformasjon?

Fase4: Vi viser til momenter nevnt over.

Selve spørsmålene i undersøkelsen har vi litt vansker med. Det er et åpent fortellerspørsmål rettet til nesten hver eneste avkryssing i del 2. 2.6 er relatert til 2.5 og 2.7 relatert til 2.6 og 2.4 er relatert til 2.3 Kanskje synes vi at 2.5 er veldig vanskelig å besvare. Første man tenker seg er jo at "jeg vil vel ikke stå her å fryse?". Dette spørsmålet er helt tydelig preget av målet gruppen har satt seg.

Del 4 består av resultatene av internettspørreundersøkelsen. Svarene er fra 29 personer. Vi ble litt overrasket når vi så at spørsmålene som er presentert i del 3 er forskjellig fra spørsmålene presentert i del 4. Spesielt bet vi oss merke i "Hor interessert er du i et sanntidskart over kollektivtransport?". Og overraskende nok svare 97 % at de var interessert. Trolig er også majoriteten av de som svarer på spørsmålene om ikke en del av, men sikkert familiær med IFI. Ingen vil svare nei på et slikt spørsmål, fordi det selvfølgelig er veldig spennende og nyttig.

Opgaven omhandler veldig lite om prototypen og design da dette kommer på et senere tidspunkt. Begge punktene er meget generelle og gir ingen informasjon rettet til løsningsforslag.

Sluttoppsummering

Ideen med sanntidsinformasjon er helt klart veldig god. Behovet er der og Sporveiens kunder har god erfaring med den sanntidsinformasjonen de gir i dag, dog *noe* begrenset antall holdeplasser som har dette implementert. Gruppen har valgt et spennende område som kun fantasien setter begrensninger for. Spennende tanke å se et kart over akkurat denne holdeplassen og i sanntid se at trikken er rett rundt hjørnet med meget nøyaktig beregnet ankomsttid på siden i en tabell! Vi gleder oss til å se prototypen i flash!

Noe savnet vi likevel: Gruppen sier at de ikke forsøker å være ledende, men gjennom en førstegangslesning lyser det helt klart hva som er målet. De ønsker å presentere informasjon og/eller underholdning til ventende passasjerer med mobiltelefon. Vi ser behovet, men føler ikke at dette er helt relevant til selve interaksjonsfaget. Oppgaven gir ingen antydning av hvordan dette informasjonen skal presenteres; På mobiltelefon? På skjermer? Hvordan skal brukere av systemet finne frem til informasjonen, eller er det meningen at det skal pøse ned over en uten noen form for interaksjon?

Det er heller ikke noe helt klart gjennom oppgaven hva som egentlig skal lages. I innledningen snakkes det mye om mobiltelefon, undersøkelsen er avgrenset til unge mobiltelefonbrukere. Men i

Del 5 omtales det som et sanntidskart uten referanser til mobiltelefon i det hele tatt. Vi føler at dette må spises tydeligere for at leseren skal forstå hva som skal lages gjennom hele oppgaven.

Oppgaven er også veldig mye rettet mot å forklare en spørreundersøkelse, som når resultatene ikke foreligger er spesielt imponerende. Enda mer overraskende er det at spørsmålene ikke er de samme slik at man kan konsultere Del 3 mot Del 4. Hva med å gjøre en spørreundersøkelse ansikt til ansikt på holdeplassen i Brugata og på Stortorvet/Grensen?